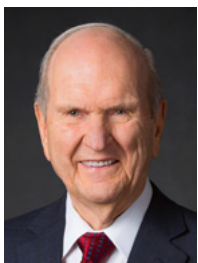

SESERŲ DALYVVAVIMAS SURENKANT IZRAELĮ

Prezidentas Raselas M. Nelsonas

Kaip pranašas prašau jus, Bažnyčios moteris, kad kurtumėte ateitį padėdamos surinkti išsklaidytą Izraelį.

Nuostabu būti su jumis, mano brangios mylimos seserys. Gal ši nesena mano patirtis padės jums bent mažumėlę suprasti, kaip gėriuosi jumis ir jūsų nepaprastais gebėjimais, kuriais esate apdovanotos.

Kartą kalbėdamas susirinkusiems Pietų Amerikoje labai jaudinausi ir pačiame kalbos įkarštyje tariau:

„Kaip dešimties vaikų *motina* galiu jums pasakyti, kad [...]“ ir po to baigiau dėstyti savo žinią.

Nesuvokiau, kad pasakiau žodį *motina*. Vertėjas, manydamas, kad suklydau, pakeitė žodį *motina* į *tėvas*, taigi susirinkusieji taip ir nesužinojo, kad save pavadinau *motina*. Bet mano žmona Vendė girdėjo tai, ir jai patiko mano froidiškas paslydimas.

Tą akimirką išsiveržė gilus mano širdies troškimas paveikti pasaulį – kaip tik motina tai gali. Daugelį metų, kai tik manęs klausdavo, kodėl *pasirinkau* tapti medicinos daktaru, visada atsakydavau tą patį: „Nes negalėjau *pasirinkti* būti motina.“

Prašau įsidėmėti, kad kaskart sakydamas *motina*, kalbu ne tik apie tas moteris, kurios pagimdė ar įsivaikino vaikus šiame gyvenime. Kalbu apie *visas* suaugusias mūsų Dangiškojo Tėvo dukteris. *Kiekviena* moteris yra motina dėl savo amžinos dieviškos lemties.

Taigi, šį vakarą, kaip dešimties vaikų – *devynių dukterų* ir vieno sūnaus – *tėvas* ir Bažnyčios prezidentas, meldžiu, kad pajustumėte, kaip nuoširdžiai gėriuosi jumis – tuo, kas esate ir ką gero galite daryti. Niekas kitas negali padaryti to, ką gali padaryti teisi moteris. Niekas negali atstoti motinos įtakos.

Vyrai gali ir dažnai perduoda Dangiškojo Tėvo ir Gelbėtojo meilę kitiems. Bet moterys turi tam ypatingą dovaną – dievišką dovaną. Jūs turite gebėjimą jausti, ko kažkam reikia ir *kada* jam ar jai to reikia. Jūs galite padėti, paguosti, pamokyti ir sustiprinti būtent tą akimirką, kai jam ar jai to labai reikia.

Moterys dalykus mato kitaip nei vyrai, ir o kaip jums reikia jūsų požiūrio! Jūsų prigimtis skatina jus *pirma* galvoti apie kitus, galvoti, kaip bet kuris veiksmas paveiks kitus.

Prezidentas Airingas taikliai pastebėjo, kad tai mūsų šlovinga motina Ieva, numatydama mūsų Dangiškojo Tėvo planą, pradėjo tai, ką vadiname nuopoliu. Dėl jos išmintingo ir drąsaus pasirinkimo ir Adomo palaikančio sprendimo Dievo laimės planas pajudėjo pirmyn. Jie suteikė galimybę kiekvienam iš mūsų ateiti į žemę, gauti kūną ir įrodyti, kad *ir dabar* pasirinksime sekti Jėzų Kristų, kaip tai padarėme ikimirtingajame gyvenime.

Mano brangios seserys, jūs turite ypatingas dvasines dovanas ir polinkius. Šį vakarą su nuoširdžiausia viltimi raginu jus melstis, kad galėtumėte suprasti *savo dvasines dovanas* – puoselėti, naudoti ir plėtoti jas labiau nei bet kada anksčiau. Tai darydamos jūs pakeisite pasaulį.

Kaip moterys, jūs įkvepiate kitus ir parodote sektingą pavyzdį. Leiskite man šiek tiek papasakoti, dėl ko per praeitą konferenciją buvo padaryti du svarbūs pareiškimai. Kiekvieną iš jų padaryti paskatinote jūs, mano brangios seserys.

Pirmiausia, tarnystė. Tobulą tarnystės pavyzdį parodė mūsų Gelbėtojas Jėzus Kristus. Apskritai, moterys yra ir visada buvo arčiau to standarto nei vyrai. Kai nuoširdžiai tarnaujate, jūs vadovaujate savo noru kažkam padėti patirti daugiau Gelbėtojo meilės. Teisios moterys turi įgimtą polinkį tarnauti. Pažįstu moterį, kuri kasdien meldžiasi: „Kam norėtum, kad padėčiau šiandien?“

Prieš 2018 m. balandžio pareiškimą apie geresnį ir šventesnį būdą rūpintis kitais, kai kurie vyrai buvo linę savo namų mokymo užduotį pažymėti varnele kaip atliktą ir eiti prie kitos užduoties.

Bet kai *jūs* jautėte, kad jūsų lankomai seseriai reikia pagalbos, jūs nedelsdamos padėdavote ir rūpinotės visą mėnesį. Būtent tai, *kaip* jūs lankydavote ir mokydavote, įkvėpė mus pasitempti iki tarnystės.

Antra, pastarojoje visuotinėje konferencijoje taip pat pertvarkėme Melchizedeko kunigystės kvorumus. Maldose grumdami, kaip padėti Bažnyčios vyrams geriau vykdyti savo pareigas, mes atidžiai apsvarstėme Paramos bendrijos pavyzdį.

Paramos bendrijoje susirenka įvairaus amžiaus ir brandos moterys. Kiekvienas gyvenimo dešimtmetis atneša savus išbandymus, tačiau *jūs* čia, savaitė po savaitės, susirenkate, kartu augate, mokotės Evangelijos ir tikrai keičiate pasaulį.

Dabar, pagal jūsų pavyzdį, Melchizedeko kunigystę turintieji yra vyresniųjų kvorumo nariai. Šių vyrų amžius yra nuo 18 iki 98 metų (galbūt ir daugiau), su skirtingomis kunigystės ir Bažnyčios patirtimis. Dabar šie broliai gali sukurti stipresnius broliškus ryšius, kartu mokytis ir veiksmingiau laiminti kitus.

Tikriausiai pamenate, kad praeitą birželį sesuo Nelson ir aš kalbėjome Bažnyčios jaunimui. Pakvietėme jus užsirašyti į Viešpaties jaunimo batalioną, kad padėtų surinkti Izraelį abiejose uždangos pusėse. Šis surinkimas yra *didžiausias* iššūkis, *didžiausias* siekis ir *didžiausias* darbas žemėje mūsų laikais!¹

Šiam siekiui labai reikia moterų, nes moterys kuria ateitį. Šį vakarą kaip pranašas prašau jus, Bažnyčios moteris, kurti ateitį padedant surinkti išsklaidytą Izraelį.

Nuo ko pradėti?

Pateiksiu *keturis kvietimus*.

Pirma, kviečiu jus dalyvauti 10-ies dienų pasninke nuo socialinės ir bet kokios kitos medijos, sukeliančios neigiamas ir netyras mintis jūsų galvoje. Melskitės, kad žinotumėte, kokių įtakų atsisakyti per savo pasninką. Jūsų 10 dienų pasninko rezultatai gali jus nustebinti. Ką pastebite kuriam laikui atsisakę pasaulio požiūrių, kurie žeidė jūsų sielą? Ar pasikeitė tai, kam *dabar* norite skirti savo laiką ir jėgas? Ar pasikeitė kokie nors jūsų prioritetai – net jei nežymiai? Primitytinai siūlau užsirašyti visus raginimus ir veikti pagal juos.

Antra, kviečiu jus nuo dabar iki metų pabaigos perskaityti Mormono Knygą. Nors atrodytų, kad to neįmanoma suderinti su viskuo, ką bandote nuveikti savo gyvenime, bet jei priimsite šį kvietimą visa širdimi, Viešpats padės jums rasti būdą tai pasiekti. Ir kai pamaldžiai studijuosite, pažadu, kad jums atsivers dangūs. Viešpats palaimins jus didesniu įkvėpimu ir apreiškimu.

Kai skaitysite, kviečiu jus pasižymėti kiekvieną eilutę, nurodančią į Gelbėtoją. Tada sąmoningai kalbėkite apie Kristų, džiūgaukite Kristumi ir pamokslaukite apie Kristų su savo šeima ir draugais.² Tai darydamos jūs ir jie priartėsite prie Gelbėtojo. Pradės vykti pokyčiai, netgi stebuklai.

Šįryt buvo pranešta apie naują sekmadienio tvarkaraštį ir į namus orientuotą Bažnyčios remiamą mokymo programą. Nuo jūsų, mano brangios seserys, priklauso šios

naujos subalansuotos ir suderintos Evangelijos mokymo programos sėkmė. Prašome savo mylimus žmones mokyti to, ko jūs mokotės iš Raštų. Mokykite juos, kaip nusidėjus reikia kreiptis į Gelbėtoją gydančios ir apvalančios galios. Mokykite juos, kaip kiekvieną savo gyvenimo dieną semtis Jo stiprinančios galios.

Trečia, išsiugdykite įprotį reguliariai lankytis šventykloje. Tai gali pareikalauti iš jūsų kiek daugiau aukotis. Jūsų reguliariesnis lankymasis šventykloje leis Viešpačiui mokyti jus semtis Jo kunigystės galios, kuria esate apdovanojamos Jo šventykloje. Tas, kurios gyvena toli nuo šventyklos, kviečiu pamaldžiai studijuoti Raštų ir gyvųjų pranašų žodžius apie šventyklą. Stenkitės apie šventyklą *sužinoti, suprasti, suvokti* daugiau nei bet kada anksčiau.

Praeitą birželį pasaulinėje jaunimo dvasinėje valandėlėje kalbėjau apie vaikiną, kurio gyvenimas pasikeitė, kai jo gimdytojai jo išmanųjį telefoną pakeitė paprastu. Šio vaikino mama yra bebaimė tikėjimo moteris. Ji pamatė, kad jos sūnus slysta link pasirinkimų, kurie sutrukdytų jam tarnauti misijoje. Ji nuvyko į šventyklą ir meldėsi, kad žinotų, kaip geriausia padėti savo sūnui. Po to ji įvykdė kiekvieną dvasinį raginimą.

Ji pasakojo: „Suvokiau, kad Dvasia man nurodė patikrinti sūnaus telefoną tam tikru metu ir surasti tam tikrus dalykus. Nemoku valdyti išmaniųjų telefonų, bet Dvasia vedė mane per visą socialinę mediją, kuria net nesinaudoju! Žinau, kad Dvasia padeda gimdytojams, siekiantiems nurodymų, kaip apsaugoti savo vaikus. [Iš pradžių] mano sūnus ant manęs įsiuto. [...] Bet vos po trijų dienų jis man padėkojo! Jis pajuto skirtumą.“

Jos sūnaus elgesys ir požiūris labai pasikeitė. Jis tapo paslaugesnis namuose, dažniau besišypsantis ir atidesnis

bažnyčioje. Jam patiko tarnauti šventyklos krikštykloje ir ruošti misijai.

Ketvirtas mano kvietimas – vyresnėms seserims – aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje. Skatinu jus pastudijuoti dabartinius Paramos bendrijos tikslus. Jie įkvėpti. Jie gali įkvėpti jus užsibrėžti savo gyvenimo tikslus. Taip pat prašau jus mėgautis Paramos bendrijos pareiškimu, paskelbtu beveik prieš 20 metų.³ Įrėmintas šio pareiškimo egzempliorius kabo ant Pirmosios Prezidentūros biuro sienos. Džiūgauju *kiekvieną* kartą jį skaitydamas. Jame rašoma, kas jūs esate ir kokias Viešpats nori jus matyti *būtent* šiuo metu, kai vykdate *savo* dalį, kad padėtumėte surinkti išsklaidytą Izraelį.

Mano brangios seserys, mums reikia *jūsų!* Mums „reikia *jūsų* stiprybės, *jūsų* atsivertimo, *jūsų* įsitikinimo, *jūsų* sugebėjimo vadovauti, *jūsų* išminties ir *jūsų* balso“. ⁴ Mes paprasčiausiai negalime surinkti Izraelio be jūsų.

Myliu jus, dėkoju jums ir dabar laiminu jus gebėjimu nepaisyti pasaulio, kai padedate šiame lemiamame ir neatidėliotiname darbe. Drauge mes galime atlikti viską, ką mūsų Dangišskasis Tėvas nori, kad atliktume, ruošdami pasaulį antrajam Jo Mylimo Sūnaus atėjimui.

Jėzus yra Kristus. Tai yra Jo Bažnyčia. Tai liudiju Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. Raselas M. Nelsonas, Izraelio viltis, 2018 m. birželio 3 d. pasaulinė dvasinė valandėlė jaunimui, HopeofIsrael.lds.org.
2. Žr. 2 Nefio 25:26.
3. Paramos bendrijos pareiškimo ieškokite Mary Ellen Smoot, “Rejoice, Daughters of Zion,” *Liahona*, Jan. 2000, 111–14.
4. Raselas M. Nelsonas, Prašymas seserims, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

TEISINGAS BAŽNYČIOS PAVADINIMAS

Prezidentas Raselas M. Nelsonas

Jėzus Kristus nurodė vadinti Bažnyčią Jo vardu, nes tai Jo Bažnyčia, kupina Jo galios.

Mano mylimi broliai ir seserys, šią gražią šabo dieną drauge džiaugiamės daugybe Viešpaties palaimų. Esame labai dėkingi už jūsų liudijimus apie sugražintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją, už aukas, kurias sudėjote, kad liktumėte Jo sandoros kelyje arba sugrįžtumėte į jį, ir už jūsų pasišventimo tarnystę Jo Bažnyčioje.

Šiandien jaučiuosi turįs su jumis aptarti labai svarbų dalyką. Prieš keletą savaičių išleidau pareiškimą dėl teisingo Bažnyčios pavadinimo vartojimo.¹ Tai padariau, nes Viešpats man atskleidė, koks svarbus yra pavadinimas, kurį Jis davė savo Bažnyčiai, - būtent Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.²

Kaip ir tikėtasi, atsiliepimai apie šį pareiškimą ir į pakeistą stiliaus vadovą³ buvo įvairūs. Daugelis narių nedelsdami pataisė Bažnyčios pavadinimą savo bloguose ir socialinės medijos puslapiuose. Kiti klausė, kodėl, kai pasaulyje visko tiek vyksta, reikėjo sureikšminti kažką tokio „nereikšmingo“. O kai kurie sakė, kad tai neįvykdoma, tad neverta nė bandyti. Leiskite man paaiškinti, kodėl šis dalykas mums taip rūpi. Bet pirmiausia leiskite man pasakyti, kas šis siekis *nėra*:

- Tai *nėra* pavadinimo keitimas.
- Tai *nėra* ženkle keitimas.
- Tai *nėra* kosmetinis keitimas.
- Tai *nėra* užgaida.
- Ir tai *nėra* nereikšminga.

Tai *yra* pataisymas. Tai *yra* Viešpaties įsakymas. Ne Džozefas Smitas pavadino per jį atkurtą Bažnyčią; ir ne Mormonas. Tai padarė pats Gelbėtojas, kuris pasakė: „Nes taip mano Bažnyčia bus pavadinta paskutinėmis dienomis, būtent Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia.“⁴

Net anksčiau, 34-ais m. po Kr. gim., prisikėlęs Viešpats davė panašų nurodymą Savo Bažnyčios nariams, aplankęs juos Amerikoje. Tada Jis sakė:

„Bažnyčią pavadinsite mano vardu.

Ir kaipgi tai būtų mano bažnyčia, jeigu ji nepavadinta mano vardu? Nes jeigu bažnyčia būtų pavadinta Mozės vardu, tai būtų Mozės bažnyčia; arba jeigu ji būtų pavadinta vyro vardu, tada ji būtų vyro bažnyčia; bet jeigu ji pavadinta mano vardu, tada ji – mano bažnyčia.“⁵

Taigi, Bažnyčios pavadinimas yra nediskutuotinas. Kai Gelbėtojas aiškiai pasako, koks turi būti Jo Bažnyčios pavadinimas, ir net savo pareiškimą pradeda žodžiais „taip mano bažnyčia bus pavadinta“, Jis kalba rimtai. Ir jei mes leidžiame vartoti pravardes arba priimame ar net patys remiame tas pravardes, įžeidžiame Jį.

Kas tokio yra pavadinime, arba, šiuo atveju, pravardėje? Akivaizdus Bažnyčios pravardžių, pavyzdžiui, „PDŠ Bažnyčia“, „Mormonų Bažnyčia“ ar „Pastarųjų Dienų Šventųjų Bažnyčia“ trūkumas yra tai, kad *jose nėra* Gelbėtojo vardo. Viešpaties vardo pašalinimas tariant Viešpaties Bažnyčios pavadinimą būtų didelė Šėtono pergalė. *Pašalindami* Gelbėtojo vardą mes nepastebimai *pašaliname* viską, ką Jėzus Kristus padarė dėl mūsų – netgi jo Apmokėjimą.

Apmastykite tai iš Jo perspektyvos. Ikimirtingajame gyvenime Jis buvo Jehova, Senojo Testamento Dievas. Savo Tėvo vadovaujamas Jis sukūrė šį ir kitus pasaulius.⁶ Jis pasirinko paklusti savo Tėvo valiai ir dėl visų Dievo vaikų padaryti tai, ko niekas kitas negalėtų! Malonėjęs ateiti į žemę kaip Tėvo Viengimis kūne, Jis buvo brutaliai išniekintas, išjuoktas, apspjaudytas ir nuplaktas. Getseminės sode mūsų Gelbėtojas paėmė ant savęs *visus* skausmus, *visas* nuodėmes ir *visus* sielvartus bei kančias, *kokias* jūs ar aš, ar bet kuris žmogus kada nors patyrė ar patirs. Slegiamas tos didžiulės naštos Jis kraujavo iš

kiekvienos poros.⁷ Visa ta jo kančia buvo dar padidinta, kai Jis buvo žiauriai nukryžiuotas ant Kalvarijos kryžiaus.

Per šias nepakeliamas kančias ir prisikėlimą iš mirusiųjų – Jo begalinį Apmokėjimą – Jis suteikė nemirtingumą visiems ir išpirko visus mus iš nuodėmės pasekmių, su mūsų atgailos sąlyga.

Po Gelbėtojo Prisikėlimo ir Jo apaštalų mirties pasaulis nugrimzdo į tamsos šimtmečius. Po to, 1820 metais, Dievas Tėvas ir Jo Sūnus, Jėzus Kristus, pasirodė pranašui Džozefui Smitui, kad pradėtų Viešpaties Bažnyčios atkūrimą.

Po visko, ką Jis iškentėjo, po visko, ką Jis padarė dėl žmonijos, su giliu liūdesiu suvokiame, kad atkurtojoje Viešpaties Bažnyčioje nesąmoningai leidomės vadinami kitais vardais, išstumiančiais šventą Jėzaus Kristaus vardą!

Kiekvieną sekmadienį vertai priimdami sakramentą, mes iš naujo duodame šventą pažadą mūsų Dangiškajam Tėvui, kad esame pasiryžę priimti Jo Sūnaus, Jėzaus Kristaus, vardą.⁸ Pažadame sekti paskui Jį, atgailauti, laikytis Jo įsakymų ir *visada* Jį prisiminti.

Pašalindami Jėzaus Kristaus vardą iš Jo Bažnyčios pavadinimo, mes nesąmoningai pašaliname *Jį* kaip pagrindinį savo gyvenimo orientyrą.

Gelbėtojo vardo priėmimas apima ir skelbimą bei liudijimą kitiems, - savo žodžiais ir darbais, - kad Jėzus yra Kristus. Ar mes tiek bijojome *užgauti* ką nors, kas mus vadino „mormonais“, kad užmiršome ginti patį Gelbėtoją, *stoti už* Jį būtent tuo vardu, kuriuo pavadinta Jo Bažnyčia?

Jei mes kaip liaudis ir kaip žmonės norime turėti prieigą prie Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galios, kad valytų ir gydytų, stiprintų ir augintų, ir galiausiai išaukštintų mus, – turime aiškiai pripažinti Jį kaip tos galios šaltinį. Galime pradėti vadindami Jo Bažnyčią Jo duotu vardu.

Dauguma pasaulio Viešpaties Bažnyčią dabar žino kaip „Mormonų Bažnyčią“. Bet mes, kaip Viešpaties Bažnyčios nariai, žinome, kas jai vadovauja – pats Jėzus Kristus. Deja, daugelis, girdėdami vardą *Mormonas*, gali pamanyti, kad garbiname Mormoną. Tikrai ne! Mes gerbiame šį didį senovės Amerikos pranašą.⁹ Bet mes *nesame* Mormono mokiniai. Esame Viešpaties mokiniai.

Ankstyvosiomis atkurtosios Bažnyčios dienomis tokie žodžiai, kaip *Mormonų Bažnyčia* ir *Mormonai*¹⁰ dažnai buvo vartojami kaip pravardės – įžeidžiantys, užgaulūs žodžiai, – skirti paneigti Dievo dalyvavimą atkuriant Jėzaus Kristaus Bažnyčią pastarosiomis dienomis.¹¹

Broliai ir seserys, yra daug pasaulietiško argumentų prieš teisingo Bažnyčios pavadinimo sugrąžinimą. Dėl skaitmeninio pasaulio, kuriame gyvename, paieškos sistemos optimizavimo, kuris mums visiems padeda

beveik akimirksniu surasti reikiamą informaciją, įskaitant informaciją apie Viešpaties Bažnyčią, kritikai sako, jog šiuo metu taisyti yra neišmintinga. Kiti mano, kad būdami plačiai žinomi kaip „mormonai“ ir kaip „Mormonų Bažnyčia“, turėtume kuo geriausiai išnaudoti tai savo naudai.

Jei tai būtų diskusija apie žmonių įkurtos organizacijos ženklą, tie argumentai galėtų nugalėti. Bet šiuo svarbiu klausimu mes žvelgiame į Tą, kurio Bažnyčia tai yra, ir pripažįstame, kad Viešpaties keliai yra ne žmogaus keliai ir niekada tokie nebus. Jei būsime kantrūs ir gerai atliksime savo dalį, Viešpats vadovaus mums vykdamas šią svarbią užduotį. Galiausiai, žinome, kad Viešpats padeda tiems, kurie stengiasi vykdyti Jo valią, kaip kad Jis padėjo Nefiui atlikti užduotį – pastatyti laivą, kad perplauktų vandenyną.¹²

Turėtume būti mandagūs ir kantrūs stengdamiesi ištaisyti šias klaidas. Atsakinga medija supratingai atsilieps į mūsų prašymą.

Vienoje ankstesnėje visuotinėje konferencijoje vyresnysis Benjaminas De Hojas papasakojo tokį įvykį. Jis pasakoja:

„Prieš keletą metų, kuomet tarnavau Bažnyčios Meksikoje ryšių su visuomene biure, mus pakvietė dalyvauti radijo pokalbių laidoje. [...] [Vienas iš laidos vedėjų] paklausė: „Kodėl Bažnyčios pavadinimas toks ilgas?“ [...]“

Mudu su kolega šyptelėjome dėl tokio puikaus klausimo ir paaiškinome, kad Bažnyčios pavadinimas nebuvo parinktas žmogaus. Jį suteikė Gelbėtojas. [...] Laidos vedėjas tuojau pat pagarbiai atsakė: „Mes su malonumu jį kartosime.“¹³

Šis pasakojimas pateikia pavyzdį. Kiekvienam iš mūsų reikės iš visų jėgų stengtis, kad ištaisytume per ilgus metus išėlinusias klaidas.¹⁴ Likęs pasaulis gali vadovautis arba nesivadovauti mūsų prašymu vadinti mus teisingu pavadinimu. Bet būtų nesąžininga piktintis, kad didžioji pasaulio dalis vadina Bažnyčią ir jos narius neteisingais pavadinimais, jei patys taip elgiamės.

Gali praversti mūsų pataisytas stiliaus vadovas. Jame sakoma: „Minint Bažnyčią pirmą kartą vartotinas visas jos pavadinimas: „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia“. Kai reikia ją paminėti trumpiau, raginame rašyti tokius žodžius kaip „Bažnyčia“ ar „Jėzaus Kristaus Bažnyčia“. Pavadinimas „atkurtoji Jėzaus Kristaus Bažnyčia“ taip pat yra teisingas ir vartotinas.“¹⁵

Jei kas nors paklaustų: „Ar esate mormonas?“, galėtumėte atsakyti: „Jei klausiate, ar esu Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys (-ė), taip, aš esu!“

Jei kas nors paklaustų: „Ar esate pastarųjų dienų šventasis?“¹⁶, galėtumėte atsakyti: „Taip, esu. Aš tikiu Jėzų Kristų ir esu Jo atkurtosios Bažnyčios narys.“

Mano brangūs broliai ir seserys, pažadu jums, kad jei darysime viską, ką galime, kad įtvirtintume teisingą Viešpaties Bažnyčios pavadinimą, Tas, kurio tai Bažnyčia, išlies savo galią ir tokias palaimas ant pastarųjų dienų šventųjų galvų,¹⁷ kokių dar nematėme. Turėsime Dievo pažinimą ir galią, padėsiančius mums nešti sugrąžintosios Jėzaus Kristaus Evangelijos palaimas kiekvienai tautai, giminei, liežuviui ir liaudžiai bei paruošti pasaulį antrajam Viešpaties atėjimui.

Taigi, kas tokio yra pavadinime? Kalbant apie Viešpaties Bažnyčios pavadinimą, atsakymas yra „viskas!“ Jėzus Kristus nurodė mums vadinti Bažnyčią Jo vardu, nes tai Jo Bažnyčia, kupina Jo galios.

Žinau, kad Dievas gyvas. Jėzus yra Kristus. Jis vadovauja Bažnyčiai mūsų laikais. Apie tai liudiju šventu Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. „Viešpats davė man suvokti, kaip svarbu Bažnyčią vadinti pavadinimu, kurį Jis apreiškė savo Bažnyčiai, būtent Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Turėsime padirbėti, kad susiderintume su Jo valia. Pastarosiomis savaitėmis įvairūs Bažnyčios vadovai ir departamentai ėmėsi būtinų veiksmų, kad tai įgyvendintų. Ateinančiais mėnesiais bus paskelbta daugiau informacijos šia svarbia tema“ (Raselas M. Nelsonas, „Bažnyčios pavadinimas“ [2018 m. rugpjūčio 16 d. oficialus pareiškimas], <https://www.mormonu-naujienos.lt/straipsnis/baznycios-pavadinimas>).
2. Panašius prašymus išsakė ir ankstesni Bažnyčios prezidentai. Pavyzdžiui, prezidentas Džordžas Albertas Smitas sakė: „Nenuvilkite Viešpaties tai vadindami Mormonų Bažnyčia. Jis nevadino jos Mormonų Bažnyčia“ (Conference Report, Apr. 1948, 160).
3. Žr. „Stiliaus vadovo pastaba“ <https://www.mormonu-naujienos.lt/stiliaus-vadovas>
4. Doktrinos ir Sandorų 115:4.
5. 3 Nefio 27:7–8.
6. Žr. Mozės 1:33.
7. Žr. Doktrinos ir Sandorų 19:18.
8. Žr. Moronio 4:3; Doktrinos ir Sandorų 20:37, 77.
9. Mormonas buvo vienas iš keturių pagrindinių Mormono Knygos rašytojų; kiti buvo Nefis, Jokūbas ir Moronis. Visi jie matė Viešpatį savo akimis, kaip ir įkvėptas Mormono Knygos vertėjas pranašas Džozefas Smitas.
10. Net žodis *mormonitai* buvo vienas iš vartotų pašiepiančių žodžių (žr. *History of the Church*, 2:62–63, 126).
11. Kitos pravardės, regis, atsirado Naujojo Testamento laikais. Per Apaštalo Pauliaus teismą prieš Feliksą, Paulius buvo pavadintas „nazariečių sektos vadeiva“ (Apaštalų darbų 24:5). Apie žodį „nazariečiai“ vienas komentatorius rašė: „Šiuo vardu krisčionys būdavo vadinami norint juos paniekinti. Jie taip buvo vadinami, nes Jėzus buvo nazarietis“ (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313).
Kitame komentare rašoma: „Kadangi mūsų Viešpats paniekiamai buvo vadinamas nazariečiu (Mato 26:71), žydai ir Jo mokinius vadino nazariečiais. Jie nesuprato esą krisčionys, *tai yra Mesijo mokiniai*“ (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231).
Panašiai kalbėjo vyresnysis Nylas A. Maksvelas: „Per visą Raštų istoriją matome pasikartojančias pastangas pažeminti pranašus, siekiant juos atmesti, – pravardžiuoti, siekiant juos sumenkinti. Tačiau dažniausiai jų amžininkai ir pasaulio istorikai juos paprasčiausiai ignoruoja. Galiausiai, ankstyvieji krisčionys buvo tiesiog vadinami „nazariečių sekta“ (Apaštalų darbų 24:5). („Out of Obscurity,“ *Ensign*, Nov. 1984, 10).
12. Žr. 1 Nefio 18:1–2.
13. Bendžeminas De Hojas, „Pašaukti būti šventaisiais,“ *2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.
14. Nors negalime kontroliuoti to, kaip kiti žmonės gali mus pavadinti, galime visiškai kontroliuoti tai, kaip patys save vadiname. Kaip galime tikėtis, kad kiti gerbs teisingą Bažnyčios pavadinimą, jei mes, jos nariai, to nedarome?
15. „Stiliaus vadovo pastaba“, <https://www.mormonu-naujienos.lt/stiliaus-vadovas>.
16. Žodis *šventieji* šventojoje Biblijoje sutinkamas dažnai. Pavyzdžiui, laiške Efeziečiams Paulius žodį *šventieji* pavartojo bent po kartą kiekviename skyriuje. Šventasis yra žmogus, tikintis Jėzumi Kristumi ir besisestiantis sekti Juo.
17. Žr. Doktrinos ir Sandorų 121:33.